Kaip skaityti upę?

Parašė siaipzvejys
Antradienis, 27 Rugsėjis 2011 18:27

Kiekvienas žvejas norėdamas pagauti žuvį, aišku, turi pirmiausia rasti vietą, kurioje jos yra. Tačiau dauguma žvejų neįvertina upės. Stebint upę, iš pirmo žvilgsnio gali pasirodyti, kad srovės greitis visur vienodas. Tačiau geriau įsižiūrėjus galima pastebėti, jog yra daug įvairių srovių, kai kurios net labai ryškios. Skirtingose srovėse ir laikosi įvairių rūšių žuvys.
Upėse, kuriose gaudėte vasarą, be abejo pagausite ir žiemą, tik reikia nepamiršti, kad žuvis pasitraukia į kitas vietas. Stiprioje srovėje žuvys juda tik tiek, kiek reikia, kad susirastų sau patogią vietelę. Būtent upės srovės pakitimas žiemą ir priverčia žuvis keisti įprastą judėjimą.
Koks bebūtų srovės greitis, pats vandens paviršius yra užuomina apie tai kas slypi po vandeniu. Vienos vietos teka ramiai, kol kitos nuolat ir nenutrūkstamai šėlsta. Kas bebūtų, ar ramus čiurlenimas ar stiprus kunkuliavimas, sudrumstas paviršius yra tarsi povandeninio dugno atspindys. Pastovus kunkuliavimas ir sukūriai vyksta dėl duobėtos upės vagos ar dėl įvairių kliuvinių, tokių kaip medžių kelmai. Nelygi upės vaga, nukreipianti upės srovę rodo, kad ties vingiu dugnas nuožulnus ir žvyrėtas, ten yra pakankamai maisto ir, be abejo, galite rasti žuvies. Tačiau žuvies tokioje vietoje rasite tik tokiu atveju, kai srovės paviršius yra pakankamai ramus. Jei tėkmė yra pakankamai stipri, galinti pavirsti įnirtinga srove, kunkuliuojančiu vandeniu, žuvies tikrai nebus. Pastoviai kunkuliuojantis vanduo susidaro dėl didelių ir dažnai pasitaikančių dugno nuosėdų. Sūkuriai atsirandantys dėl šių kliūčių žuvims yra visiškai neparankūs, kadangi jos nesugeba susidoroti su tokiais srovės pokyčiais. Tačiau gali būti ir išimčių, tai vietos, kur labai daug sūkurių, vanduo tiesiog verda. Tokiose vietose paprastai ant žvyrėto dugno yra daug didelių akmenų ar kažko panašaus. Labai svarbu jausti skirtumą tarp šėlstančių vandens sukurių susidariusių, kaip jau minėjau akmenuotose upės vietose ir nedidelio pastovaus raibuliavimo sekliose vietose. Vandens paviršius sekliose vietose raibuliuos net jei dugnas bus padengtas smulkiu žvyru. Tokios vietovės bus be žuvies.

Duobės upės vagose plačiose seklumose yra puikios vietos, kuriose galime aptikti šapalų, kuojų bei ūsorių. Netgi mažas įdūbimas yra svarbus upėje, ypač jeigu ji ištisai yra sekli. Tada tai gali būti tik vienintelė puiki žvejybinė vieta šioje upės dalyje. Žavu, kai daug didelių žuvų gali tilpti mažoje įdubėlėje.
Nenutrūkstamas vandens paviršiaus bangavimas reiškia, kad dugne daug nugrimzdusių dumblių. Įvairūs panirę mažmožiai ir priverčia vandens paviršių raibuliuoti. Sekliose vietose tai

ypač pastebima, o ten, kur gylis didesnis - mažiau. Povandeninis kliuvinių samplūdis padalina srovę, sukurdamas du upės srovės tipus. Kai šaknys sulaiko pagrindinius vandenis, vanduo suformuoja pasroviui lėčiau tekantį upelį, prieš tai kai dvi atskiros srovės susijungia. Toks sustingimas yra labai puiki dauba, ypač šapalams, ūsoriams ir lydekoms.

Parengta pagal užsienio spaudą.